

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 23691-07-20 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת ליאת הר ציון

ברדוגו ישראל

תובעים

נגד

אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ) ע"י ב"כ
עוה"ד

נתבעים

פסק דין

1 בפניי תביעה לפיצויים בשל הפרת זכויות יוצרים בתמונה המהווה יצירה מקורית. אין
2 מחלוקת שזכותו של התובע הופרה. הצדדים צמצמו את המחלוקת לדיון בשאלה
3 המשפטית בלבד - האם לנתבעת עומדות ההגנות המנויות בחוק זכות יוצרים, תשס"ח-
4 2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים") והאם הופרו הזכויות המוסריות ביצירה. טענות כמו
5 הגנת "ביצוע פומבי", נזנחו בסיכומי הנתבעת ולהלן אדון רק בטענות שנותרו.
6
7

רקע עובדתי

8
9
10 התובע הוא הצלם ישראל ברדוגו ואין חולק על שהוא היוצר והבעלים בזכויות בתמונה
11 "ירושלים של סליחות". התמונה צולמה בשנת 2019 לאחר ניסיונות רבים שלא צלחו.
12 בתמונה נראים המוני מתפללים בכותל והיא מצולמת ממסוק. לטענתו, על מנת להפיק את
13 התמונה, היה על הצלם, בין השאר, לדאוג לאישורים המתאימים לטיסה מעל הכותל
14 ולהמתין למזג האוויר המתאים. הרישיון לשימוש בתמונה נמכר דרך אתר המרשתת של
15 התובע תמורת 30,000 ₪.
16

17
18
19
20
3. הנתבעת הינה חברה לתועלת הציבור, מוסד ללא כוונת רווח. בין השאר, מפעילה הנתבעת
מוסדות חינוך ותרבות והיא מפיקה פעילויות חינוכיות בעיר הוד השרון. בתעודת
ההתאגדות של הנתבעת מצוין כי היא "חברת מוסדות חנוך ותרבות בהוד השרון מיסודה
של הסוה"י (הסוכנות היהודית – ל.ה.צ) (חל"צ)". לימים, שינתה הנתבעת את שמה אך

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 20-07-23691 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

1 מהותה נותרה כשהייתה כפי שעולה מתעודת שינוי שם של חברה לתועלת הציבור שהונפקה
2 ביום 10.4.2016. בהתאם לתעודה, שונה שמה ל- "החברה לקידום החינוך והתרבות – הוד
3 השרון מיסודה של הסוה"י (חל"צ)". על פי תעודה נוספת לשינוי שם, שהונפקה ביום
4 28.2.2022, החברה נקראת כיום "אלומה – יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה, מיסודה של
5 הסוכנות היהודית לארץ ישראל בע"מ (חל"צ)". תזכיר ההתאגדות של הנתבעת מציין
6 בסעיף 2(א) המפרט את מטרות החברה "לארגן, להפעיל ולנהל מוסדות חנוך, תרבות
7 ושקום שכונות בהוד השרון" ובסעיף 2(ה) מצוין כי מטרתה לעודד, בין השאר, "פעולות
8 תרבות וחינוך".
9

10 4. נסיבות אירועי ההפרה הנטענים לא שנויים במחלוקת. המדובר במהלך סגר הקורונה
11 כשילדי ישראל היו בביתם ומנותקים מפעולות חברתיות וחינוכיות. כמענה למצוקת
12 הילדים וההורים, הנתבעת הציעה בחינם חוברת לימודית והפעלתית להורים ולילדים.
13 החוברת צורפה למוצגי הנתבעת. בעמוד החוברת, לצד התמונה האמורה, מופיע טקסט
14 חינוכי כדלקמן:
15

16 **"העיר ירושלים היא עיר הבירה של ישראל ובה האוכלוסיה הגדולה ביותר**
17 **בארץ, והיא שוכנת בהרי יהודה. בירושלים שוכנים מוסדות הממשל של**
18 **ישראל: הכנסת, בית המשפט העליון, משכן הנשיא, בית ראש הממשלה**
19 **ורוב משרדי הממשלה.**
20

21 **העיר מקודשת ביהדות, בנצרות ובאסלאם, והיא הייתה מרכז חיי העם**
22 **היהודי בימי קדם. משום חשיבותה הדתית עבור שלוש הדתות, הוותה העיר**
23 **לאורך שנים מוקד של מלחמות וסכסוכים, עד עצם היום הזה.**
24

25 **מאז סוף המאה ה-19, התפתחו סביב העיר העתיקה שכונות העיר החדשה.**
26 **בשנת 1981 הוכרזה העיר העתיקה של ירושלים אתר מורשת עולמית על ידי**
27 **ארגון אונסק"ו (ארגון החינוך, המדע והתרבות של האומות המאוחדות)".**
28

29 5. התמונה נשואת תביעה זו, נחתכה לפורמט אנכי שעה שבמקור, מוסגרה בפורמט אופקי
30 וזאת, על מנת שניתן יהיה להתאימה לצד הטקסט. מתחת לתמונה הודפסו המלים "קרדיט
31 וצילום אוויר: ישראל ברדוגו".
32

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 20-07-23691 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

שאר החוברת כללה תפוזרת מלים הקשורות ליום העצמאות, חידות, מציאת הציור יוצא הדופן מבין סדרת ציורים, דפי צביעה, הצעות לפעילות הורים-ילדים, הוראות לבניית סירות מקיפולי נייר ועוד, פעילות שהיא כשלעצמה מבורכת ורצויה חברתית. העלונים חולקו כאמור חנם ולטענת הנתבעת, שלא נסתרה, לא צמחה לה מהחוברת כל תשואה כלכלית.

טענות הצדדים.

6. אין חולק על שהנתבעת הפרה את זכותו של התובע בתמונות והתובע מבקש כי יפוצה כדלקמן:

- א. פיצוי בגין הפרת הזכות הכלכלית בסך 35,000 ₪.
- ב. פיצוי בגין הפרת הזכות המוסרית בסך 35,000 ₪.
- ג. פיצוי בגין עוגמת הנפש ופגיעה באוטונומיה בסך 10,000 ₪.
- ד. החזר הוצאות משפט שלא יפחת מסך 21,612 ₪.

7. התובע טוען שהמחזור הכספי של העמותה הנטענת להיות ללא כוונת רווח עומד על כ- 40 מליון שקלים לשנה ולא מדובר במלחמת דוד מול גולית. משאין לה הגנה, עדיף היה אילו לא נוהל ההליך עד תומו. לטענתו, הוא זכאי לסכום שלא יעלה על 100,000 ₪ אף ללא הוכחת נזק לפי סעיף 56(א) לחוק זכות יוצרים אך הוא העמיד את תביעתו בסך הנטען לעיל.

8. כאמור, הצדדים השכילו להגיע להסכמות רחבות במישור העובדתי ולצמצם את המחלוקות במישור המשפטי לשאלת ההגנה בלבד, חלקן נזנחו בשלב הסיכומים וכן, הודגש בסיכומי הנתבעת כי אין היא טוענת להגנת המפר התמים לפי סעיף 58 לחוק זכות יוצרים. להלן אדון בהגנות הנטענות בפירוט.

הגנת שימוש מותר

9. הנתבעת טוענת להגנת השימוש המותר לפי סעיפים 18-19 לחוק זכות יוצרים. באותם המקרים המנויים בחוק, המפר זכאי להשתמש בחומר המוגן בזכויות יוצרים אף ללא קבלת רשות מבעל הזכות.

10. סעיף 18 מורה אותנו כדלקמן:

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 23691-07-20 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

"על אף הוראות סעיף 11, עשיית הפעולות המפורטות בסעיפים 19 עד 30 מותרת בתנאים המפורטים באותם סעיפים ולשם השגת המטרות המפורטות בהם, אף בלא קבלת רשות מבעל זכות היוצרים ובלא תשלום תמורה, ולעניין הפעולות המפורטות בסעיף 32 – בתמורה ובהתאם להוראות אותו סעיף".

סעיף 19, טוענת הנתבעת, מעניק לה את הגנת השימוש ההוגן וכך מורה אותנו החוק:

"(א) שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך.

(ב) לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה לעניין סעיף זה, יישקלו, בין השאר, כל אלה:

(1) מטרת השימוש ואופיו;

(2) אופי היצירה שבה נעשה השימוש;

(3) היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה;

(4) השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה.

11. לטענת הנתבעת אין מתאים ממנה לבוא בגדר ההגנה האמורה. שימור וקידום החינוך והתרבות מהווה אינטרס ציבורי מוכר ובמקרה זה, הוא אף גובר על הצורך בהגנת היצירה בזכויות יוצרים. הפרסום נועד בדיוק לצרכים האלה – הוראה, הכרת עיר הבירה והמסורות הקשורות בה ועוד צרכים חינוכיים ברוח זו. לאור מטרות הארגון ולאור אופי הפרסום, עדיף האינטרס הציבורי על פני ההגנה הצרה על זכויות היוצרים בתמונה וברוח זו יש גם לפרש את שאר המבחנים בחוק. כך, לעניין המבחן הראשון, אין מחלוקת כי השימוש בתמונה נעשה ללא תשלום והנתבעת היא ארגון ללא כוונת רווח. לגבי המבחן השני, מטרת השימוש ואופיו, טוענת הנתבעת שהמטרה היא חינוכית גרידא. ללא מערכת חינוך מתפקדת, העלון שהוצא על ידי היווה תחליף של ממש לחלק מהפעילות שהייתה נערכת במוסדות החינוך הרשמיים. באשר למבחן השלישי, אופי היצירה בה נעשה שימוש, טוענת הנתבעת בסיכומיה כי "עם כל הכבוד, מדובר ביצירה שהינה צילום של מצב קיים, אתר לאומי ודתי חשוב ממדרגה ראשונה. אין מחלוקת כי עדיין מדובר ביצירה חשובה. זוית הצילום ורגע הצילום, המושפעים מהאומן עצמו, אך יחד עם זאת מדובר ביצירה פחותה מאשר יצירה שהומצאה ונוצרה כולה בידי היוצר, כגון ציור, פיסול, שיר או סיפור..." (ההדגשה אינה במקור – ל.ה.צ.). לגבי המבחן הרביעי, השפעת השימוש על ערכה של היצירה בשוק, טוענת הנתבעת שמדובר בפרסום מאוד ממוקד שנעשה לתושבי הוד השרון. הפרסום

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 23691-07-20 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 הוסר מיד לאחר פניית התובע וספק אם יש בפרסום כדי לדלל את שווי היצירה המקורית
2 בשוק עבור מי שרכש אותה במיטב כספו. עוד היא טוענת שהיצירה זמינה להורדה בכל עת
3 מאתר התובע עצמו ומאתרים נוספים.
4
5 12. עוד טענה הנתבעת שאין לייחס לה אף פגיעה בזכות המוסרית. לטענתה, פגיעה מוסרית
6 קיימת מקום שלא ניתן לצלם קרדיט וכאשר שלמות היצירה נפגעת. אף אחד מהתנאים
7 הללו לא מתקיים. הנתבעת נתנה לצלם את הקרדיט על צילום התמונה בתחתית העמוד של
8 החוברת בה התמונה הופיעה. הנתבעת גם לא פגעה בשלמות היצירה ולמצער, לא באופן
9 שפוגע בשמו או בכבודו של היוצר.
10
11 13. התובע השיב בסיכומי התשובה לטענות ההגנה של הנתבעת. הוא מציין שהנתבעת זנחה
12 טענות רבות והתמקדה בטענת ההגנה מכוח היותה משתמשת הוגנת ביצירה. עוד הוא
13 מציין כי הנתבעת התייחסה לשאלת הפרת הזכות המוסרית רק בקצרה. התובע טוען שרק
14 בשל כך, יש לקבל את טענותיו ברכיבים של עוגמת הנפש והפגיעה באוטונומיה וברכיב
15 הפרת הזכות המוסרית בתביעתו. התובע טוען שיש לפרש את הגנת השימוש ההוגן באופן
16 צר. התובע טוען גם שלא ניתן לחסות תחת הגנת השימוש ההוגן למטרות חינוכיות כאשר
17 בין המטרה החינוכית והצילום אין כל קשר.
18
19
20

דיון והכרעה

- 21 14. אני מקבלת את טענת התובע שיש להשתמש בהגנה האמורה במשורה. שאלת השיקולים
22 הראויים להחלת ההגנה בדבר שימוש הוגן עלתה לדיון בפסק הדין שניתן בע"א 9183-09
23 **The Football Association Premier League Limited נ' פלוני**, סה(3) 521
24 שם נקבע בפסקה 17 לפסק דינו של המשנה לנשיא רבלין כי "דוקטרינת השימוש ההוגן
25 נועדה לאפשר את קיומם של שימושים מסוימים, הנתפסים כרצויים מבחינת התכלית
26 החברתית שהם משרתים – וזאת אף אם מדובר בהפרה של זכות יוצרים. למעשה,
27 דוקטרינה זו מאפשרת, במקרים המתאימים לכך, לאזן בין התכליות השונות של דיני
28 זכויות היוצרים – השאיפה להעניק תמריץ להפקת יצירות חדשות, כמו גם הרצון להעשיר
29 את המרחב הציבורי במגוון של יצירות...". עם זאת, נקבע כי לא מדובר ב"תחושת בטן" או
30 בשיקול דעת בלתי מרוסן. על בית המשפט להפעיל שיקול דעת ולייחד את ההגנה רק
31 למקרים מוגבלים כגון אותם המקרים שבהם היישום של דיני זכויות היוצרים מביא
32 לתוצאה "נוקשה" מדי או כאשר עלויות העסקה באיתור בעלי הזכות אינן פרופורציוניות.
33 עוד נקבע שם שלא ניתן לטעון שההגנה יוצרת זכות שימוש. האיזון אם כן, לא נעשה בין

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 23691-07-20 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

זכותו של האמן לזכותו של המפר. בהיעדר זכות קנויה למפר, זכותו של היוצר חזקה יותר. היא מקבלת חיזוק נוסף גם לאור ההגנה על הקניין בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. משעניין לנו בזכות קנויה של אדם אחד מבלי שלאדם אחר תהיה זכות נוגדת מוגנת אלא רק הגנה, ממילא עולה שאת זו, יש לפרש בצמצום וכבר נקבע בהקשר דומה (שם, בעמ' 575) כי "כאן עסקינן בסכסוך בין שני יחידים אשר נסוב סביב הפרת זכות קניין רוחני. באופן מובנה, זו אינה יכולה למצוא ישועה במקלט של הזכות לפרטיות. זאת בדומה למסיג גבול על אדמת אחר שיתגונן באמצעות זכותו לחופש התנועה".

15. גם לא מצאתי ממש בטענות הנתבעת שיש להבחין בין סוגי היצירות. ברע"א 7774/09 ויינברג נ' יסהוף נקבע בפסקה 11 לפסק דינו של כבוד המשנה לנשיא רבלין כי:

"אמנם, הצלם התייעודי אינו מביים את נושא צילומו, אולם אין בכך כדי לשלול את קיומה של מקוריות ושל יצירתיות בצילום התייעודי. אין להלום צמצום המקוריות למעשה של ביום. המקוריות יכולה להתבטא בהיבטים רבים ושונים כמו בחירת התזמון הנכון; בחירת זווית הצילום והתאורה, המרחק מהנושא, מיקוד התמונה, בחירת הרקע לתמונה וטכניקת הצילום; עיצוב הצילום, משחקי האור והצל, ההדגשים המגוונים ועצם בחירת הנושא וסידורו. בכל צילום העומד בדרישת המקוריות המינימלית קיימת טביעת עינו הייחודית של הצלם....

ואכן, יותר משיש בו בצילום מן המצולם – יש בו מן המצלם – המשקיע, תכופות, בצילום מרוחו, מטעמו ומכישוריו; המשקיע בתצלום את חושיו ואת נקודת המבט הייחודית שלו על המציאות. התצלום משקף את המציאות כפי שהיא נראית בעיני רוחו של המצלם ולא רק כפי שהיא נתפסת בעין המצלמה. רגע אחד של צילום אוצר בתוכו לעתים יותר מעולם שלם, תמונה אחת – הכל יודעים – שווה יותר מאלף מילים. ההתרחשות אינה נושאת עימה "זכויות" ליוצר כל הארץ אך האספקלריה בה נתפשת המציאות – יוצרת את זכויות היוצרים". (ההדגשה אינה במקור – ל.ה.צ.)

אני סבורה כי ככל שהיה נקבע אחרת, חלק גדול ממה שמוכר כיום כאמנות, עשוי היה שלא לקבל הגנה כלל. בלא הגנה, האמנות לא מתאפשרת – אמנים יימנעו מיצירה.

16. לבסוף, הנני דוחה גם את טענות הנתבעת לפיהן השימוש ביצירה נעשה לצרכים לימודיים. אין ספק שמטרת הסעיף לא הייתה להכשיר כל הפרה שנעשית בידי מי שגם מנהל מוסד

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 23691-07-20 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 לימודי או חינוכי. על ההפרה להלום את מטרות הארגון ואת תוכנית הלימודים (ר' ס' 19
2 (ב) לחוק המתייחס למטרת השימוש ואופיו; אופי היצירה שבה נעשה השימוש; היקף
3 השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה. כך למשל, העתקת יצירת
4 אמנות על מנת שהתלמידים יוכלו לנתח את האלמנטים שבה או את האמירה החברתית
5 שבה וכל מטרה לימודית אחרת כיוצא באלה הקשורים ביצירה עצמה עשויה להצדיק את
6 השימוש בה בדרך המפרה את זכותו של היוצר ביצירה. זו גם התוצאה אליה משרד החינוך
7 שואף בהתאם לאמור בחוזר מנכ"ל משרד החינוך מס' 0141 מיום 15.8.2018. בסעיף 3.1
8 לחוזר המנכ"ל מצוין בפירוש כי "השימוש ביצירות ייעשה למטרת לימוד, הוראה ובחינה
9 במוסד חינוך וכחלק מהפעילות החינוכית בו, בתנאי שקיים קשר בין השימוש ביצירה
10 לבין מטרה זו".
11
- 12 17. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות הגעתי למסקנה שבין התמונה בעלון לבין הטקסט אין
13 כל קשר מהסוג שפורט לעיל. הטקסט לא מתאר את התמונה, לא מנתח את היצירה בתור
14 שכזאת, לא דן באלמנטים שבתמונה או באמירות החברתיות הנובעות דווקא מהתמונה
15 הזו. היה ניתן להציב כמעט כל תמונה (או ציור) של העיר ירושלים במקום התמונה שהוצבה
16 בפועל. כל תמונה הייתה משרתת את מטרת העלון.
17
- 18 18. לבסוף, לא ניתן לומר שזכותה של הנתבעת לחופש הביטוי עומדת פה על כפות המאזניים
19 למול הזכות של היוצר ביצירתו – ראשית כל, כאמור אין לנתבעת כל זכות כזאת אך שנית,
20 וזה העיקר, ניתן היה להגשים את כל מטרתו של העלון כשלצד הטקסט כל תמונה אחרת
21 של ירושלים (או ציור).
22
- 23 19. לעניין הפרת הזכות המוסרית, מציין התובע שהנתבעת ביצעה חיתוך של התמונה שתתאים
24 לפורמט אנכי שעה שהתמונה צולמה בפורמט אופקי. יש בכך כדי לבזות את היצירה
25 ולהציגה באור שאינו מחמיא. ראוי להזכיר בהקשר לזה כי ההגנות המנויות בסעיף 19
26 לחוק, אינן חלות על פגיעה בזכות מוסרית. חוק זכות יוצרים קובע בסעיף 46 כי:
27
28 "זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר –
29
30 (1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין;
31
32 (2) כי לא יוטל פגם ביצירתו ולא ייעשה בה סילוף או שינוי צורה אחר, וכן כי לא תיעשה
33 פעולה פוגענית ביחס לאותה יצירה, והכל אם יש באילו מהם כדי לפגוע בכבודו או בשמו
34 של היוצר."

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 20-07-23691 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1
20. בע"א 2790-93 Robert E. Eisenman נ' אלישע קימרון (להלן: "פרשת קימרון") נקבע
- 3 כי "פסיקת פיצויים בעבור נזקים ממוניים שנגרמו בשל הפרת זכות יוצרים, לפי סעיף 3א
- 4 לפקודה, אינה מונעת פסיקת פיצויים בעבור פגיעה בזכות המוסרית, ובלבד שלא ייווצר
- 5 מצב של כפל פיצוי בגין נזק זהה". לאחר ששקלתי את אופי הנזקים, הגעתי למסקנה כי
- 6 אין חפיפה בין הנזקים השונים שנגרמו לתובע עקב הפרת הזכות המוסרית שלו ביצירה
- 7 לבין הפרת זכויות היוצרים שלו. התובע מתמחר את ההפסד שלו בגין הפרת זכויות יוצרים
- 8 לפי ערכה של היצירה לרכישה דרך האתר שלו. הנתבעת יכולה היתה לקנות את הזכות
- 9 להשתמש ביצירתו תמורת 30,000 ₪. לעומת זאת, הפגיעה בזכות המוסרית קשה יותר
- 10 לכימות ועל כן, מתבקש פיצוי ממוני ללא הוכחת נזק.
- 11
21. סעיף 46(2) לחוק אוסר על הטלת פגם ביצירה לרבות על דרך של שינוי צורה אך מתנה את
- 13 התגבשות העילה בפגיעה בכבודו או בשמו של היוצר. מכאן שלא כל חיתוך או שינוי צורה
- 14 מביאים בהכרח לקבלת טענה הנוגעת לפגיעה בזכות מוסרית.
- 15
- בתא (ת"א) 13-12-25900 שי זכאי נ' חגית ברוורמן נקבע ביחס לתמונה שהופיעה בהיפוך
- 17 כי "ניתן לומר, גם אם בדוחק, כי במקרה דנן נפגעה שלמות היצירה בכך שהיא פורסמה
- 18 על גבי ההזמנה לאירוע בהיפוך, כך שעל גבי ההזמנה נראית שוריקה כאשר היא מביטה
- 19 ימינה ולא שמאלה, כמו בתמונה המקורית". ככל הנראה, מתוך הנחה שבכל שינוי יש גם
- 20 משום אלמנט מבזה. בתאמ (עפ"י) 12-12-28263 אפרים שריר נ' מפלגה 599000650 מפלגת
- 21 מרץ-יחד נקבע שדי בחיתוך התמונה המקורית כדי לסלף ולפגום במרכיבי היצירה מבלי
- 22 לדון בשאלת כבוד האמן, ככל הנראה, מתוך הנחה שכבודו נפגע בעצם הפעולה. לאחר
- 23 שעיינתי בתמונה המקורית ובאופן שבו הוצגה אני סבורה כי יש בעצם החיתוך מעין ביזוי
- 24 היצירה אך מעשי הנתבעים ברף הנמוך של ההפרה – הם לא התכוונו לבזות את היצירה או
- 25 את הצלם. לצלם הם נתנו קרדיט. היצירה נבחרה מתוך אינספור אפשרויות לייצג בעלון את
- 26 העיר ירושלים.
- 27
22. סופו של דבר, הנני קובעת שזכותו של התובע כיוצר על יצירתו המקורית נפגעה כפי שגם
- 29 הצדדים הסכימו. אני קובעת גם שלנתבעת אין כל הגנה לעניין זה. בכל הנוגע לפגיעה בזכות
- 30 המוסרית, הנני קובעת כי זו נעשתה על הרף הנמוך.
- 31
23. מכאן לשאלת הפיצוי הראוי - התובע טוען שלמען ההרתעה היעילה, יש לחייב את הנתבעת
- 33 לכל הפחות ב- 35,000 ₪. הוא טוען שרישיון לשימוש בתמונה נמכר תמורת 30,000 ₪ ועל

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 20-07-23691 ישראל נ' אלומה - יחד בתרבות, בחינוך ובקהילה (חל"צ)

תיק חיצוני:

- 1 מנת למנוע הפרות כגון דא, יש לחייב את הנתבעת בפיצוי שעולה ולו במעט על הסכום שהיה
- 2 משתלם עבור קניית הרישיון על מנת להתנהלות הזו תהפוך ללא כדאית מבחינה כלכלית.
- 3 דרישתו של התובע סבירה.
- 4
- 5 גם דרישת התובע לפיצוי בסך 10,000 ₪ בגין עוגמת נפש מידתית על פי הפסיקה. התובע
- 6 נגרר להליך ארוך, יקר ומיותר נוכח הודאת הנתבעת עצמה בהפרה, ולנוכח סיכויי ההגנה
- 7 בנסיבות הענין. הסמכות לפסוק עוגמת נפש בנפרד בגין הנזק הלא ממוני מעוגנת, אף היא,
- 8 בפרשת קימרון שם נקבע כי הפרת הזכות המוסרית היא עוולה נזיקית אשר הנזק הלא
- 9 ממוני מהווה ראש נזק מוכר.
- 10
- 11 24. הנני קובעת כי בגין פגיעה בזכויות היוצרים שלו על התמונה, יפוצה התובע בסך 35,000 ₪,
- 12 בגין הפגיעה בזכות המוסרית יפוצה התובע ב- 8,000 ₪ ובגין עוגמת הנפש שנגרמה לו,
- 13 יפוצה ב- 10,000 ₪. התובע הוא עו"ד המייצג את עצמו ולכן הוא גם זכאי לשכר בטלה כמו
- 14 גם לשאר החזר הוצאות משפט. התובע צירף קבלות בסכום מצטבר של 21,612 ₪ וביקש
- 15 שפסיקת ההוצאות לא תפחת מהסכום האמור. בנסיבות הענין, בשים לב לסכום התביעה
- 16 ובשים לב לאופן היעיל שבו נוהל ההליך, בהתחשב בהלכות הנוגעות לעו"ד המייצג את
- 17 עצמו, ובשים לב לתוצאה לעיל, אני סבורה כי יש לקבוע כי שכ"ט יעמוד על סך של 15,000
- 18 שח ולסכום זה יתווסף תשלום הוצאות אגרת משפט.
- 19
- 20 הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית שקלית כחוק.
- 21

המזכירות תשלח לצדדים.

ניתן היום, כ"ח שבט 26 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

ליאת הר ציון

ליאת הר ציון, שופטת

